

Abstrakt Práce

Tato diplomová práce se zabývá šesti divadelními hrami tří současných britských dramatiků: *Crave* (1997) a *4.48 Psychosis* (1999) Sarah Kane, *The Skriker* (1994) a *Far Away* (2000) Caryl Churchill, a *ENGLAND* (2007) a *The Author* (2009) od Tima Crouche, a to skrze esej o abjekci Julie Kristevy zvané v anglickém překladu *Powers of Horror* (1982). Kristeva vnímá abjekci jako to, co nějakým způsobem připomíná subject či objekt, ale není ani to, ani ono, či již není součástí subjektu. Konfrontace s objektem je nepříjemná, protože subject je jím ohrožen. Obsahuje totiž vše, co ze života běžně vyjímáme, a co nepatří do symbolického řádu – mrtvolý a exkrementy. Tělo matky se taktéž musí zapudit jako abject, aby si dítě uvědomilo své vlastní hranice a tělesnou integritu. Kristeva píše, že abjekt si nachází cestu zpět do symbolického řádu skrze literaturu a analyzuje některé spisovatele jako autory literatury abjektu. V divadle, stejně jako v umění, se abjekce často používá jako teoretický rámec, ačkoliv ji mnoho kritiků vnímá jako něco, co nemůže být uchopeno, protože se brání popisu a slovnímu uchopení. Základem této analýzy jsou způsoby, jakým abjekt narušuje jazyk a řád, který se postavy snaží udržet, ačkoli jsou samy spíše neurčitými textovými identitami nežli tradičními, naturalistickými lidmi konkrétního genderu. Abjekt funguje jako pozitivní i negativní síla. Ať už jde o subjekty, kteří své identity nedokáží přizpůsobit požadavkům symbolického řádu, a hledají své vysvobození v poezii a smrti, po postavy, které postupem času ztrácí přehled o tom, co je správné a co ne, a propadají se do čírého zla abjekce, všech šest her se zabývá současnými krizemi subjektivity a způsoby, jakými je divadlo dokáže (či nedokáže) pomoci řešit.